

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 68/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

104/2009. (IV. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) budapesti lakos panaszos 2009. február 9-én előterjesztett panaszát a 2009. április 22-én megtartott zárt ülése alapján

elutasítja

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2009. február 9-én amiatt tett panaszt, mert véleménye szerint egy általa 2008. december 4-én tett feljelentést a rendőrség nem vizsgálta ki kellő alaposítással, és indokolatlanul függesztette fel az ügyben az eljárást, ezért kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos a 2009. február 9-én, elektronikus úton előterjesztett panaszbeadványában előadta, hogy 2008. december 4-én a BRFK XVI. Kerületi Rendőrkapitányságán feljelentést tett ismeretlen személy ellen, aki egy hagyatéki eljárás alól – véleménye szerint – jogtalanul vont ki bizonyos cégeket és más vagyontárgyakat. A rendőrség azonban a feljelentésére nem reagált, és amikor két hónap után sikerült a panaszosnak az ügy előadójával telefonon beszélnie, azt a tájékoztatást kapta tőle, hogy az eljárást felfüggesztették a hagyatéki eljárás befejezéséig. A panaszos megjegyezte továbbá, hogy mivel a hagyatéki eljárásban ő is érintett, a rendőrség késlekedése és a lassú ügyintézés neki jelentős anyagi kárt is okozott. A Testületnek a panaszbeadvány, illetve a panaszossal történt telefonos megbeszélés alapján arról nem áll rendelkezésére információ, hogy a panaszos feljelentése alapján indult eljárást határozattal függesztették-e fel, vagy a nyomozó hatóság csak „szünetelteti” az érdemi vizsgálatot a hagyatéki eljárás jogerős befejezéséig.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

2) A vizsgált esetben a panaszos azt sérelmezte, hogy a rendőrség a feljelentése alapján indult büntetőeljárást felfüggesztette egy másik eljárás jogerős befejezéséig, és ez a késlekedés neki anyagi kárt okozott. A panaszbeadvány tartalmából kitűnően a panasz benyújtását megelőző nyolc napon belül nem került sor a panaszossal szemben olyan, az Rtv. IV–VI. fejezete szerinti intézkedésre vagy kényszerítő eszköz-alkalmazásra, amely – tekintettel az Rtv. 92–93. §-aira – a Testület hatáskörét megalapozhatná, és vizsgálatát lehetővé tette volna.

3) A Testület azonban felhívja a panaszos figyelmét a következőkre. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 188. § (1) bekezdésének d) pontja szerint: „Az ügyész határozattal felfüggeszti a nyomozást, ha az eljárás lefolytatásához előzetes kérdésben hozott döntést kell beszerezni”. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint: „A nyomozást folytatni kell, ha a felfüggesztés oka megszűnt, (...). A nyomozás folytatását elrendelő határozat ellen nincs helye panasznak.” Az (5)–(7) bekezdések szerint pedig: „(5) A nyomozás felfüggesztéséről szóló határozatot közölni kell az ismert helyen tartózkodó gyanúsítottal, a védővel, a feljelentővel és a sértettel. (6) A nyomozás felfüggesztése után – az (1) bekezdés a) pontját kivéve – a gyanúsított (elkövető) személyét közvetlenül érintő nyomozási cselekmény nem végezhető. (7) A felfüggesztés tartama a nyomozás határidejébe nem számít be.”

Amennyiben a panaszbeadvány arra irányult, hogy a panaszos jogorvoslathoz jusson azon sérelmei miatt, amelyeket a nyomozó hatóság büntetőeljárás felfüggesztő határozata okozott neki, ebben az esetben a Be. 195. § (1), illetve (3)–(5) bekezdései szerint a következő jogorvoslati lehetőség áll nyitva a panaszos számára: „(1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. (3) A panasznak – ha e törvény kivételt nem tesz – nincs halasztó hatálya. Kivételesen indokolt esetben a határozatot hozó, illetőleg a panaszt elbíráló a határozat végrehajtását a panasz elbírálásáig felfüggesztheti. (4) Ha a határozatot hozó a panasznak három napon belül nem ad helyt, köteles azt haladéktalanul felterjeszteni az elbírálásra jogosulthoz. Az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész, a nyomozó hatóság határozata elleni panaszt az ügyész a hozzá érkezésétől számított tizenöt, megszüntető határozat esetén harminc napon belül határozattal bírálja el. (5) A panasz elbírálásáról a panaszt tevőt – a határozat hatályon kívül helyezése, illetőleg a megváltoztatása esetén azokat is, akikkel a határozatot közölték – értesíteni kell. A panaszt elbíráló határozat ellen további jogorvoslatnak – a (6) bekezdés eseteit kivéve – nincs helye.”

4) Mivel a Testületnek a panaszbeadvány, illetve a panaszossal történt telefonos megbeszélés alapján nem áll rendelkezésére információ arról, hogy a panaszos feljelentése alapján indult eljárást határozattal függesztették-e fel, vagy a nyomozó hatóság csak „szünetelteti” az érdemi vizsgálatot a hagyatéki eljárás jogerős befejezéséig, ezért ha az utóbbi eset áll fenn – vagyis a nyomozó hatóság az érdemi eljárást felfüggesztésről szóló határozat nélkül „szünetelteti”, és a panaszos beadványa arra irányult, hogy a rendőrségnek ezt a mulasztását kifogásolja –, akkor a Testület a következő jogszabályi rendelkezésekről és jogorvoslati lehetőségről tájékoztatja a panaszost.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdésének a) pontja szerint a Rendőrség a közbiztonság és a közrend védelme körében az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörben: általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését. Az Rtv. 11. § (1) bekezdésének első fordulata alapján a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 13. § (2) bekezdése pedig kimondja, hogy a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 20. § (1) bekezdése szerint a rendőr az általa észlelt, vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz. A Be. 170. § (1)–(3) bekezdései szerint: „(1) A nyomozás az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak hivatali hatáskörében, valamint a nyomozó hatóság tagjának hivatali minőségében tudomására jutott adatok alapján vagy feljelentésre indul meg. (2) Nyomozást az ügyész vagy a nyomozó hatóság rendel el, és erről feljegyzést készít. A feljegyzésből ki kell tűnnie, hogy milyen bűncselekmény miatt és mikor indítottak nyomozást. A nyomozás elrendelése a feljelentést tartalmazó

iraton is feljegyezhető. (3) A nyomozás elrendeléséről a feljelentés megérkezésétől számított három napon belül kell határozni, feltéve, ha a feljelentést nem utasítják el, vagy a feljelentés kiegészítésére nincs szükség. A nyomozó hatóság az általa elrendelt nyomozásról, illetőleg a feljelentés elutasításáról huszonnégy órán belül értesíti az ügyészt. Ha a feljelentést nem a sértett tette, de a személye ismert, a nyomozás elrendeléséről értesíteni kell a sértettet is. Külön jogszabály határozza meg, hogy a nyomozás elrendeléséről, illetőleg megszüntetéséről szóló értesítést az e törvényben meghatározottakon kívül kinek kell megküldeni.”

Amennyiben a panaszos a rendőrségnek e jogszabályokkal kapcsolatos mulasztását kívánja kifogásolni, ezt a Be. rendelkezései alapján a következőképpen teheti meg.

A Be. 196. § (1) és (5)–(6) bekezdései szerint: „(1) Akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. (5) Ha az (1) bekezdés alapján tett panaszt az intézkedést tevő vagy az intézkedést elmulasztó, illetve a panaszt elbíráló alaposnak tartja, a panasszal sérelmezett helyzet megszüntetése érdekében szükséges és indokolt intézkedést megteszi, s erről a panaszt tevőt határozat hozatala nélkül értesíti. (6) Az (1) bekezdés szerinti panaszra egyebekben a 195. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

A Be. 196. § (1) bekezdése szerint az intézkedés elmulasztásáról való tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül lehet panasszal élni. A panaszos a mulasztásról való tudomásszerzéstől – az ügy rendőrségi előadójával történt 2009. februári telefonos megbeszéléstől, amelynek során megtudta, hogy nem folyik érdemi vizsgálat az ügyében – számítva határidőben, 2009. február 9-én terjesztette elő panaszbeadványát a Testületnél.

A Testület felhívja a figyelmet arra, hogy a Be. 196. § (4) bekezdése szerint „Az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt tett, a törvényben kizárt vagy elkésett panaszt, emiatt indokolás nélkül nem lehet elutasítani.” Ennél fogva – a Testület véleménye szerint – a panaszos a Be. 196. §-a szerinti panasztétel lehetőségétől nincs elzárva, különös tekintettel arra is, hogy a nyomozó hatóság őt érintő mulasztását kifogásoló beadványát a Testület részére feltehetően határidőben eljuttatta. Figyelemmel azonban arra, hogy a panaszos a panasz áttétele ellen az Rtv. 93. § (2) bekezdése szerint tiltakozott, így a Testületnek nem áll módjában a panaszt a sérelmezett mulasztásért felelős rendőri szerv vezetőjéhez áttenni.

III.

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület – hatáskör hiányában, illetve a panaszos Rtv. 93. § (2) bekezdése szerinti tiltakozására figyelemmel – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a panasz elutasítása mellett döntött.

Budapest, 2009. április 22.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Féja András

előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag

Független Rendészeti Pánsztestület